Różowa Pantera

2023-06-16

Czyli: Uważajcie na goryle podczas przyjęcia.

Zdarza się, że duży kamień szlachetny ma skazę. Nawet brylant. Jeden z nich w głębi ma widoczne przebarwienie, przypominające zwierzę, panterę. Kamień od skazy i jej barwy nosi nazwę Różowej Pantery. Razem z kolią to idealny dar od maharadży, dla jego córki.

Wartościowe rzeczy przeciągają złoczyńców. Jeden z nich kradnie w Rzymie klejnoty. Jest to tajemniczy Pahntom. Jest on na tyle bezczelny, że w każdym z okradzionych przez siebie miejsc zostawia „wizytówkę” – białą rękawiczkę z monogramem „P”.

W Paryżu śledztwo prowadzi detektyw Jacques Clouseau (Peter Sellers) Ściga podejrzanych o paserstwo. Niestety przestępcy są sprytniejsi, kobiecie udaje się uciec tuż przed jego nosem. Policja musi ją znaleźć! Jej rysopis nie jego dokładny, więc nie będzie lekko, ale ona może doprowadzić policję do Phantoma.

W Cortina d’Ampezzo zimowego relaksu zażywa Księżna Dahla (Claudia Cardinale), właścicielka Różowej Pantery. Ma swoje wewnątrzpaństwowe problemy. Rebelianci żądają, aby oddała słynny klejnot. Nie wie, że jej pobyt i klejnot budzi zainteresowanie Phantoma. Ma on zamiar przywłaszczyć sobie Różową Panterę.

Przebywający tam również Sir Charles Litton (David Niven) ścigając porwane z ukochanym pieskiem księżnej sanie ma „wypadek” i ma „skręconą” nogę. To maskowane, aby wkupić się w łaski księżnej, co mu się udaje. To sir Charles jest tajemniczym Phantom.

Równocześnie do tego samego hotelu, który zajmuje Phantom, przybywa inspektor Clouseau, wraz ze

swoją żoną. Sam inspektor jest dość niezgrabny i powoduje różnorakie wypadki wokół siebie.

Inspektor jest tu służbowo. Wie, że Phantom będzie próbował ukraść Różową Panterę. Jest tu, aby go schwytać na gorącym uczynku. Phatnom jest bardzo zręczny, przysparza problemów ofiarom, policji i ubezpieczycielom od dwudziestu lat.

Sprawy nie przebiegną tak gładko jak się wydaje ani dla policji, ani dla księżnej, ani dla samego Phantoma.

„**Różowa Pantera**” to film w reżyserii znanego twórcy komedii Blake Edwardsa. Ma on dość specyficzny sposób ich realizacji. Trzeba przyznać, że ich humor nie jest w stu procentach taki, jak mi odpowiada, zarówno „**Różowa Pantera**”, jak i „**Śniadanie u Tiffany'ego**” są według mnie filmami niezłymi, ale nie zachwycającymi. Z serii Różowej Pantery bardziej podobały mi się późniejsze filmy z Clouseau.

„**Różowa Pantera**” bazuje głównie na niedopowiedzeniach, omyłkach, gagach sytuacyjnych, i wielkiej niezgrabności inspektora Clouseau.

Dwie rzeczy powinny być jednak znane każdemu, bez względu czy oglądał film, bardzo charakterystyczny motyw muzyczny i animowaną czołówkę, która stała się wizytówką serii filmów, a nawet przerodziła się w animowaną serię.

„**Różowa Pantera**” da się obejrzeć, film można zapamiętać, ale chyba nie warto do niego wracać, przynajmniej zbyt często.

Tytuł polski: **Różowa Pantera**
Tytuł oryginalny: **The Pink Panther**
Reżyseria Blake Edwards

David Niven jako Sir Charles Litton
Peter Sellers jako Inspektor Jacques Clouseau
Claudia Cardinale jako księżniczka Dahla

Artur Wyszyński